

Poezija

JUTRO ZBOG SVEGA

*Volim jutro zbog svega što će doći.
Polako, sumorno jutro,
lijeno, mirisavo, plačno
jutro zvukova i tuge.
To jutro polakih kretnji,
trpkih riječi i svega, svega
što ne dolazi.
Jutro, jutro volim
zbog same te riječi,
zbog svega što će doći
i ne doći.
To polako, sumorno jutro
oprano obećanjima i kišama
to golo pusto jutro ...*

JEDNO DOBA

*Doskora ćemo oslijepiti za svjetlost,
titraje zraka i zov lišća.
Naše će kretnje biti samo grč, riječi samo jeka,
misli samo krug.
Doskora ćemo hodati kao ukleta četa koja čeka znak
i bit će sve blještavo oko nas.
A mi slijepi i jadni
u jednom redu
kao ukleta četa.*

NEKA PRISUTNOST

*Svejedno koje riječi prate putove
koje kretnje prihvataju tjeskobe
kakve misli dočekuju osmijehe.
Važna je neka prisutnost.
Pa što onda ako smo malo rekli pod suncem...*

Ljiljana Matković

ZALAZAK SUNCA

*O ljepoto koja se gasiš
zajedno tonem s tobom

u dubine twoje
uranja i moja dubina...

a srce krvavo od twojeg
žara biva

Nestajem zajedno s tobom
daleko tamо gdje

On se skriva.*

LATICA

*Tiho,
tiho,
tiše
svaju ljubav tkam
vjetar misli nosi u
daljine twoje...
da ja ljubim znam.*

*Tiho,
tiho,
tiše
moje srce raste kao
velik cvijet...
na pašnjacima našim
ja sam latica mala
a ti, Dragi, cvijet.*

Andelka Zarić